

یادکردی از
استاد علی
صفائی حائری

۲

گفت و گو با مسعود بُرُیر که بیش از ۸۰۰ نشست
داستان خوانی برگزار کرده

«ایران زمین» خط قرمز من است

۴

در آغاز

خط به خط «حیدر» مستند است

محمد حقی

ناشر و نویسنده

وقتی متن اولیه کتاب «حیدر» برای من ارسال شد، خیلی زود شروع به خواندن کردم. منابع گسترده‌ای که برای نگارش این کتاب خوانده شده بود، مرا به اعجاب واداشت، به گونه‌ای که بعد از چند ساعت مطالعه کتاب، تماس گرفتم و به نویسنده گفتم فارغ از این که این کتاب توسط انتشارات کتابستان معرفت چاپ بشود یا نه، می‌خواهم به شما بابت کاری که برای امیرالمؤمنین (ع) و حضرت صدیقه طاهره (س) انجام داده‌اید، تشکر کنم و خداقوت بگویم. این مقدمه‌ای شد که کتاب، مورد خوانش جدی‌تر و فنی‌تر قرار گرفت

و نکاتی که داشت، اصلاح شد. واقعا بی‌تعارف، بنده به عنوان ناشر این کتاب و با تجربه نسبی که در صنعت نشر دارم، تصور نمی‌کردم این کتاب، این‌گونه مورد اقبال و استقبال مخاطبان قرار بگیرد. به نظر من، مجموعه‌ای از ادله برای اقبال این کتاب وجود دارد. اول این که ما در حوزه نگارش برای اهل بیت علیهم السلام با دو مدل کار طرف بوده‌ایم یا کارهای پژوهشی که توسط علما و بزرگان صورت می‌گرفت یا مجموعه‌ای از کارهایی که در حوزه داستان و رمان، نوشته می‌شود. این که کتاب حیدر یک نقب و اتصال بین پژوهش و فضای داستان برقرار کرد، اهمیت داشت. ما در کتاب حیدر با داستان‌واره‌ای روبه‌رو هستیم که خط به خطش مستند به یک منبع تاریخی و حدیثی است و این، یکی از نقاط مهمی است که باعث شد خوش بدرخشید. کتاب در جاهایی که به عنوان گروه هدف و مخاطب اصلی کتاب بودند،

یعنی متدینین و اهل هیأت و مسجد، خوب معرفی و باعث شد به گروه هدفش برسد و مورد اقبال قرار گیرد. مافوق همه این مباحث، باور قلبی دارم کاری که برای اهل بیت علیهم السلام انجام شود، بی‌اجر و مزد نمی‌ماند. گاهی این مزد، اخروی است و گاهی مادی. در مورد کتاب حیدر امیدوارم از هر دو جهت باشد. رفتن سراغ این مدل آثار که داستان پژوهشند، می‌تواند گونه جدید و پرمخاطبی را رقم بزند. کتاب‌های «داستان بریده بریده» و «دختر مو شرابی» هم در همین دسته تعریف می‌شوند.

